

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyň A) G. K. a B) nezl. O. K., zastoupené žalobkyní A), obou zastoupených JUDr. Liborem Fiedlerem, advokátem v Nymburce, Palackého třída 223/5, 288 02 Nymburk, proti Ministerstvu vnitra, poštovní příhrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2003, čj. OAM-7555/VL-14-P05-2001, o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2004, čj. 46 Az 527/2003-28

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Odměna advokáta žalobkyň JUDr. Libora Fiedlera se určuje částkou 3350 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 2. 2003, čj. OAM-7555/VL-14-P05-2001, nebyl žalobkyním udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb. Žalovaný současně vyslovil, že na žalobkyně se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného podaly žalobu u Krajského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 20. 1. 2004, čj. 46 Az 527/2003-28, zamítl. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně (dále též „stěžovatelky“) podaly kasační stížnost; byla však podána pozdě.

Ze soudního spisu vyplynulo, že krajský soud stěžovatelkám pro řízení o žalobě usnesením ze dne 25. 8. 2003 ustanovil zástupkyni JUDr. Hanu Fučíkovou, advokátku v Praze. Ta je zastupovala i u ústního jednání dne 20. 1. 2004, při kterém byl vyhlášen napadený rozsudek. Písemné vyhotovení rozsudku bylo zástupkyni doručeno dne 17. 3. 2004. Stěžovatelky přitom kasační stížnost podaly až dne 11. 5. 2004.

Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována i tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Počítání lhůt se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., užitého ve spojení s § 120 s. ř. s. Lhůta počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Při počítání lhůt je tak třeba

rozlišovat den, který určil počátek lhůty, a den, kdy lhůta začala běžet. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je pak lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno u soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li soudní řád správní jinak.

Stěžovatelky byly v řízení před Krajským soudem v Praze zastoupeny (§ 35 odst. 7 s. ř. s.), Krajský soud v Praze proto v souladu s ustanovením § 42 odst. 2 s. ř. s. napadený rozsudek doručil jejich zástupkyni, a to dne 17. 3. 2004. Tento den je tedy dnem, který určil počátek lhůty; lhůta k podání kasační stížnosti začala běžet počátkem následujícího dne, tj. 18. 3. 2004 a skončila dne 31. 3. 2004. Stěžovatelky kasační stížnost podaly u Nejvyššího správního soudu až dne 11. 5. 2004.

Kasační stížnost je tedy zjevně opožděná a Nejvyšší správní soud ji z tohoto důvodu odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

I přesto, že kasační stížnost byla zjevně opožděná, krajský soud odstraňoval její vady; nejprve vyzval stěžovatelky k doložení plné moci advokáta, který je bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, poté jim pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupcem JUDr. Libora Fiedlera, advokáta v Nymburce. Tohoto advokáta také vyzval k odstranění vad kasační stížnosti a k doplnění důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., což advokát učinil podáním krajskému soudu doručeném dne 19. 7. 2004. Tento postup krajského soudu byl s ohledem na § 108 odst. 1 první větu s. ř. s. nadbytečný. Pochybení krajského soudu však nemůže jít k tíži ustanoveného advokáta; je proto třeba, aby mu Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za zastupování a hotové výdaje, které platí stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Při rozhodování o odměně zástupce stěžovatelek se tedy Nejvyšší správní soud řídil ustanoveními § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 12 odst. 4 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a přiznal zástupci stěžovatelek 3200 Kč odměny za dva úkony právní služby a 150 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. ledna 2005

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu